

hører. Det er da ganske naturligt, at jeg her benytter Lejligheden til at imødegaa denne ganske uberettigede Indvending. Det var ikke noget, jeg kom rendende med uden Anledning, det var fremkaldt ved den Anledning, som et Hovedorgan indenfor det ærede Medlems Parti havde givet mig.

Det ærede Medlem (Schovelin) sagde, at han vilde holde en saglig Tale. Jeg maa sige, at det slap det ærede Medlem i hvert Fald meget let fra, men ikke just særlig livligt. Hans Betragtninger var, synes jeg, temmelig ulivlige, det var disse gamle Travere, som vi har hørt adskillige Gange før, disse gamle franske Sprichworter, og hvad dermed hører sammen. Særlig originale og aandrige synes jeg ikke, man kunde kalde dem. Og saglige kunde man i alt Fald ikke kalde dem. Der var kun een eneste saglig Bemærkning henimod Slutningen, nemlig at det ærede Medlem kunde tænke sig en Reform paa dette Omraade, som han og hans Parti vilde medvirke til, og som gik langt videre end det her foreliggende Lovforslag, ikke blot omfattede Arbejderklassen, men ogsaa andre Samfundslag, hele Middelstanden. Jeg ved ikke, om nogen kunde være onskabsfuld nok til at mene, at disse Ord, fremsatte af det ærede Medlem i dette Øjeblik, kunde have en lille Smule Lighed med det Ord, som man, efter min Mening altsaa ganske uberettiget, har hæftet paa vort Lovforslag. Men det var den eneste saglige Bemærkning, saa vidt jeg kunde følge, i det ærede Medlems Tale. Og denne saglige Bemærkning er gal, den er ganske urigtig. Den viser, at det ærede Medlem ikke en Gang har gjort sig den Ulejlighed at gennemlæse, end mindre gennemtænke vort Lovforslag. Dette handler nemlig aldeles ikke alene om Arbejderklassen, det er et almindeligt Folkeforslag, det omfatter hele Befolkningen, ganske som den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, hvad det ærede Medlem kan se ved det flygtigste Studium af en Statistik derom, ogsaa i høj Grad omfatter Folk udenfor Arbejderklassen. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig bekendt med den Statistik, der foreligger fra Københavns Magistrat angaaende de alderdomsunderstøttedes Livsstillinger, vil han se, at det saa langt fra kun er Folk af Lønarbejderklassen, der nyder denne Understøttelse, at der er mange Mennesker fra andre Samfundsklasser, der ogsaa nyder den. Vort Lovforslag gælder alle, der bliver invalide, uden Hensyn til, om det er Lønarbejdere eller ikke. Det gælder alle Medlemmer af den danske Befolkning,

der bliver gamle, uden Hensyn til, om det er Lønarbejdere eller Folk, der hører til Middelstanden eller endogsaa har hørt til Overklassen.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at han ikke vilde følge Socialdemokratiet, der naturligvis ganske snedigt ønskede at interessere den offentlige Mening og Vælgere. (Schovelin: Jeg sagde ikke „snedigt“, jeg sagde „kluntet“!). Ja, det sagde det ærede Medlem, men det var ikke det, der var Tanken i det ærede Medlems Tale, for hvis det var kluntet, vi havde gjort det, kunde det ærede Medlem jo ikke have det allermindste derimod, saa maatte han jo være glad derved. Men det, som han fremhævede, var, at han og hans Parti ikke vilde følge os ind paa de Baner, hvor vi vilde have dem ind. Jeg havde sagt, at vi var interesserede i, at de store social-økonomiske Reformspørgsmaal blev stillet i Forgrunden baade i Rigsdagen og i Befolkningen og paa Valgets Dagsorden; det var det, vi vilde. Men, sagde det ærede Medlem: Jeg følger jer ikke, jeg skal nok tage mig i Agt. Hvad Socialdemokraterne, sagde det ærede Medlem, kunde lide, var, at den offentlige Menings Opmærksomhed og Vælgernes Interesse blev optaget af de store økonomiske og sociale Reformspørgsmaal, men der vil det ærede Medlem ikke følge os. Nej Tak, siger han, jeg kommer der ikke! Men ogsaa dette er jo en Røbning af et Standpunkt, og nu har altsaa Vælgerne faaet at vide, at det, der interesserer det ærede Medlem og hans Parti, slet ikke er de økonomiske og sociale Spørgsmaal, dem vil de helst ikke tale om, de ønsker ikke, at de skal komme for stærkt i Forgrunden. Nej, der var andre Ting, som det ærede Medlem kunde ønske kom i Forgrunden ved det forestaaende Valg, og det var Sager, som han ikke mente, vi var interesserede i at omtale. Der var for Eks. et kapitalistisk Foretagende, eet kapitalistisk Foretagende, sagde det ærede Medlem, som han gerne vilde snakke om ved Valget, og som han ikke mente, vi var interesserede i at tale om. Det interesserer mig i og for sig at høre denne indirekte Tilstaaelse fra det ærede Medlems Side af, at der er eet kapitalistisk Foretagende, som han gerne vil tale om og have i Forgrunden. Jeg slutter deraf med en vis logisk Ret, at alle de andre kapitalistiske Foretagender her i Landet ønsker han ikke — Vor Herre bevare ham og hans Parti og hans Meningsfæller derfor — at snakke for meget om. Men dette kapi-